

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen har den 13. december fremlagt en redegørelse for Folketinget, der giver svar på alle de spørgsmål, der er blevet rejst. Regeringen har i den forbindelse også iværksat en række undersøgelser af de påstande, der blev fremsat i filmen, og der er ikke fundet dokumentation for påstandene. Desuden er det fastslået, at regeringen hele vejen igennem har givet korrekte og fyldestgørende oplysninger til Folketinget. Det er det, der er faktum i den her sag.

Men lad os holde fast i, at det også hos hr. Mogens Jensen burde give anledning til overvejelser, at den her film er fremstillet i tæt samarbejde med hr. Frank Aaen.

Formanden:

Der har vist sig en stor interesse for at være med som medspørger, men da der er en række spørgsmål om stort set samme emne, vil jeg holde mig til forretningsordenens bestemmelser om, at der maks. kommer to med som medspørger, og det er først hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Når nu regeringen har så travlt med at mistænkeliggøre alle mulige andre i forbindelse med de oplysninger, der er kommet frem, vil jeg alligevel godt vende tilbage til sagen og stille et spørgsmål.

Når nu regeringen i foråret 2003 har modtaget en rapport fra FN, hvori der står, at der den 17. marts, altså samme dag som i sagen om de 31, ved Kandahar, ligesom i den danske sag, er 31 personer, ligesom i den danske sag, som bliver arresteret, men frigivet, fordi de viste sig ikke at være medlemmer af Al-Qaeda eller af Taleban, men som bliver mishandlet, inden de frigives, altså en fuldstændig nøjagtig beskrivelse af den sag, vi taler om her, hvor Danmark udleverede fanger til USA, som efterfølgende blev mishandlet, burde en rapport fra FN så ikke være nok til, at regeringen sagde: Der er måske noget om sagen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej. Regeringen har givet svar på alle de spørgsmål, der er rejst, i den redegørelse, vi fremlagde den 13. december, og jeg kan i det hele henvise til den, og det, hr. Frank Aaen her bringer frem, er ikke på nogen måde noget nyt i forhold til det, vi allerede ved, og det, der også fremgår af redegørelsen.

Frank Aaen (EL):

Det er direkte usandt, vil jeg sige til statsministeren; det er direkte usandt. Oplysninger om den her rapport fra FN, som også er tilgået den danske regering i 2003, var ikke omtalt og er ikke omtalt i regeringens redegørelse fra december, det er helt udeladt i alle regeringens svar.

Derfor vil jeg bare spørge igen: Når FN beskriver en situation med 31 fanger, der nøjagtig ligner den situation, vi diskuterer med de fanger, Danmark udleverede til amerikanerne, hvor det står fast, at de blev mishandlet, skal man så bare sige, at FN er manipuleret af Frank Aaen? Skal man bare sige, at det er løgn? Eller skal regeringen sige, at når FN har bragt det frem, så er det nok noget, vi bør undersøge?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg sagde før, og det, jeg fastholder, er, at der ikke er noget af det, der er kommet frem, siden regeringen har afleveret sin redegørelse, der ændrer noget som helt i konklusionerne i den redegørelse, som regeringen har fremlagt for Folketinget.

Men jeg kan da godt forstå, at hr. Frank Aaen i øjeblikket går og ærgrer sig over ikke at få mere udbytte af de store anstrengelser, som hr. Frank Aaen har udfoldet i forbindelse med fremstillingen af den her dybt politiske film. Og man må sige, at med det store researcharbejde, som hr. Frank Aaen har udført, så må det ærgre hr. Frank Aaen, at han ikke engang bliver takket i rulleteksterne i filmen, og sådan kan livet i opposition være dybt utaknemligt.

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for et spørgsmål som medspørger.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg tror, det er for tidligt at sige tillykke til statsministeren, selv om det foreløbig er lykkedes at dreje fokus væk fra spørgsmålet, om Danmark har været med til at udlevere fanger til tortur, så det pludselig kommer til at dreje sig om DR's troværdighed. Det er lykkedes midlertidigt, men bare rolig, oppositionen skal nok få fokus drejet tilbage igen.

Sidste år satte statsministeren sig foran i en kamp for ytringsfriheden, og det kan man jo have meget respekt for. Men hvorfor er det, at denne regering er så ømskindet i forhold til tidligere regeringer med hensyn til at blive udsat for kritisk journalistik?